

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10813/.....г.

гр. София, 15.07.2010 г.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, ВО в закрито заседание на петнадесети юли две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛЮБКА БАКЪРДЖИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА
ДАЯНА ЦВЕТАНОВА

разгледа докладваното от мл. съдия Цветанова частно гражданско дело № 6813 по описа за 2010 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435-437 ГПК.

Образувано е по жалба на АД „Топлофикация – София“ – длъжник по изпълнителното дело, срещу действията на частен съдебен изпълнител рег. № 838 по и.д. № 20088380401969, изразяващи се в започване на изпълнителни действия, в заплахата за опис на вещи и налагане на заповед за заповед върху възнаграждения от пенсия/заплата и непрекратяване на делото въпреки наличието на предпоставките по чл. 330, ал. 6, т. 4 ГПК /отм./, респективно чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Иска се да се отмени неправилно наложеният заповед и да се прекрати делото.

Взискателят по делото „Топлофикация – София“ АД не е депозирал възражение в законоустановения срок.

Частният съдебен изпълнител, в представените мотиви, посочва, че жалбата е недопустима, тъй като обжалваните действия са извън обхвата на чл. 435 ГПК.

Съдът като взе предвид доводите на страните, обясненията на частния съдебен изпълнител и въз основа на доказателствата по приложеното изпълнително дело намира за установено следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба на „Топлофикация София“ АД въз основа на изпълнителен лист от 16.05.2003 г., издаден от СРС, 56 състав по гр.д. № 02539/2003г., за сумата от 1 476.38 лв. – непогасено задължение за периода м.08.2001г. – м.11.2002 г., ведно със законната лихва, считано от 26.03.2003г. до окончателно плащане, както и сумата от 139.78 лв. – мораторна лихва върху главницата и 32.32 лв. – разноски.

На 26.10.2008г. на длъжника е връчена призовка за доброволно изпълнение на задълженията при отказ, в която е посочено, че е наложен заповед върху вземанията, а на 04.11.2009 г. на длъжника е връчено при отказ напомнително съобщение, в което е посочено, че в случай на неизпълнение ще се пристъпи към принудително изпълнение чрез опис на движими вещи.

При така приетото за установено съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът намира подадената жалба за недопустима по следните съображения:

На първо място жалбата срещу действието налагане на заповед върху възнаграждения от пенсия/заплата е подадена след изтичане на установения от закона едноседмичен срок от узнаване за обжалваните действия – в случая от 26.10.2008 г. – датата на връчване на призовката за доброволно изпълнение.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2 ГПК длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, както и отнемането на движима вещь или отстраняването му от недвижим имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението. Следователно допустимостта на жалбата от длъжника е ограничена с оглед вида на обжалваното действие и оплакванията за незаконосъобразност на

същото, като обжалване се допуска по отношение на посочените от закона действия и основания.

В настоящия случай жалбата срещу действието, изразяващо се в налагане на заповед, не се основава на твърдения за несеквестрируемост на имуществото, по отношение на което е насочено изпълнението, а на твърдения за незаконосъобразност поради наличието на процесуална пречка за извършване на изпълнителни действия въобще – наличие на предпоставки за прекратяване. Следователно макар и заповедта на вземане на длъжника по принцип да е сред обжалваемите пред съда действия, тъй като по същество представлява действие по насочване изпълнението върху имуществото на длъжника, то правото на жалба е производно от оплакванията за незаконосъобразност, които може да се основават само на нарушения на правилата относно несеквестрируемостта, но не и на други нарушения, поради което и в настоящия случай жалбата в тази част е недопустима.

В останалата част жалбата също е недопустима поради липса на предмет. По аргумент от чл.435 ГПК на обжалване подлежат само извършени действия, а в определени случаи и отказите за извършване на такива. В настоящия случай не се твърди отказ на частния съдебен изпълнител да прекрати производството, а дори и да имаше такъв, той също е извън подлежащите на обжалване действия, а се твърди неизвършване на действие, т.е. бездействие, по отношение на което съдебният контрол е недопустим. Ако жалбоподателят счита, че е налице незаконосъобразно действие или бездействие, извън подлежащите на обжалване, в пряка причинна връзка, от което за него са настъпили вреди, то защитата му е по общия исков ред чрез иск за неправомерно увреждане. Липсва и признато от закона процесуално право на жалба на длъжника срещу действие, изразяващо се в заповед за опис на вещи, поради което и в тази част жалбата се явява процесуално недопустима.

По изложените съображения жалбата следва да бъде оставена без разглеждане.

При тези мотиви **СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД**

О П Р Е Д Е Л И

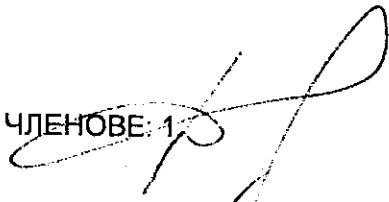
ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ по същество жалбата на А. [REDACTED] – длъжник по изпълнителното дело, срещу действията на частен съдебен изпълнител рег.№ 838 по и.д. № 20088380401969, изразяващи се в започване на изпълнителни действия, в заповед за опис на вещи и налагане на заповед върху възнаграждения от пенсия/заплата и непрекътаняване на делото въпреки наличието на предпоставките по чл.330, ал., б."д" ГПК /отм./, респективно чл.433, ал.1, т.8 ГПК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването на препис от него на жалбоподателя.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

2.

